Lietas Nr. 130094316
Lietas arhīva Nr. 1-0133-17/17

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**
Rīgā 2017.gada 9.maijā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesnese I.Millere
rakstveida procesā izskatīja /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2016.gada 31.augusta lēmumu Nr.2099 un administratīvā pārkāpuma lietas materiālus.

**Aprakstošā daļa**

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 6.rotas jaunākā inspektore A.Vāvere (turpmāk – Jaunākā inspektore) 2016.gada 27.jūlijā /pers. A/ sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu PF Nr.813566 (turpmāk – Protokols) par to, ka 2016.gada 27.jūlijā plkst.10.02 Rīgā, /pers. A/ vadīja transportlīdzekli Ford, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ (turpmāk – Transportlīdzeklis), pa Kalpaka bulvāri, no Antonijas ielas puses, Elizabetes ielas virzienā un nedeva ceļu gājējam, pirms gājēju pārejas, kas apzīmēta ar ceļa zīmēm Nr.535 un Nr.536 un ceļa forizontālajiem apzīmējumiem Nr.931. Protokolā norādīts, ka ir pārkāpts Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr. 279 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 145.punkts. /pers. A/ darbības kvalificētas pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - Latvijas APK) 149.[13]panta pirmās daļas. Ar Protokolu /pers. A/ uzlikts naudas sods 15 *euro*.

/pers. A/ Protokolu apstrīdēja Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldē (turpmāk – VP RRP KPP).

Ar VP RRP KPP 2016.gada 31.augusta lēmumu Nr./numurs/ (turpmāk – Lēmums) atstāts negrozīts Protokolā pieņemtais lēmums.

2016.gada 26.septembrī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saņemta sūdzība, lūdzot Lēmumu atcelt.

Sūdzībā norādīts, ka 27.11.2016. Jaunākā inspektore sastādīja Protokolu un sodīja /pers. A/ par pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas APK 149.[13] panta pirmajā daļā, ar naudas sodu 15 EUR apmērā.

Minēto lēmumu pārsūdzēja VP RRP KPP un ar Lēmumu Jaunākās inspektores lēmums Nr. /numurs/atstāts negrozīts.

Minētajam nepiekrītu sekojošu iemeslu dēļ un Lēmumu pārsūdz pilnā apmērā.

[1] Kā arguments un pierādījums pārkāpumam norādīts veiktais video ieraksts. Lēmuma 1.lapā minēts, ka videoierakstā redzams, ka "*(..) no ceļa otras puses uz gājēju pārejas uziet sieviete. (..) vizuāli redzamā lielā ātrumā gājēju pāreju šķērso sarkanas krāsas automobilis (..)".*

Minētais videoieraksts veikts no policijas operatīvā transportlīdzekļa, kas novietots Antonijas ielā, ielas kreisajā pusē, perpendikulāri Kalpaka bulvārim. Redzamā gājēju pāreja aizņem 4 (četras) braukšanas joslas Kalpaka bulvārī. Gājēja pārvietojās pa ietvi no parka puses.

Nepamatoti lēmumā norādīts apgalvojums, ka /pers. A/ pārvietojies *"vizuāli redzamā lielā ātrumā"* (!). Nav pieļaujams šāds prettiesisks subjektīvisms. Latvijas Republikā tiek ievērots nevainīguma prezumcijas princips. Izsakot apgalvojumu par atļautā ātruma pārsniegšanu, minētais apgalvojums būtu pierādāms ar attiecīgām verificētām mērierīcēm. Bez tam attiecīgajā ceļa posmā atļautais ātrums ir 50 km/h. Tāpat nav saprotams subjektīvais apgalvojums, ka viņš *"bez bremzēšanas pazīmēm"* šķērsojis gājēju pāreju. Katrs apgalvojums būtu pierādāms. Nav saprotams kā protokola sastādītājs to vizuāli spēj novērtēt, atrodoties stāvošā operatīvā transportlīdzeklī perpendikulāri Kalpaka bulvārim, ar pāris metru ielas pārredzamību no attiecīgās operatīvā transportlīdzekļa stāvēšanas vietas. Nepārsniedza braukšanas ātrumu, un uz sausas ielas brauktuves, transportlīdzeklim piebremzējot, nav iespējams izsecināt bremzēšanas ceļa garumu, par cik nav paliekošu riepu nospiedumu. Nav novērtējams ne braukšanas ātrums, ne bremzēšanas pēdas. Atbildētāja apgalvojumi nav pierādīti un pamatoti.

Kā jau iepriekš norādīja, pārsūdzot pieņemto Protokolu, gājēja nav vēl šķērsojusi gājēju pāreju, tikai uzsākusi to šķērsot (uzkāpjot uz tās), nenovērtējot transportlīdzekļa braukšanas ātrumu un nepārliecinoties par drošību, neņemot vērā uz brauktuves esošo šķērsli - pie apmales novietoto autobusu, kas uzskatāmi ir redzams veiktajā videoierakstā, tādejādi, pārkāpusi CSN 15.punktu, 18.punktu, 18.4.apakšpunktu.

CSN 15.punktā noteikts, ka *pirms brauktuves šķērsošanas pa gājēju pāreju vietās, kur satiksme netiek regulēta,* ***gājējiem jānovērtē attālums līdz transportlīdzekļiem, kas tuvojas, kā arī jānovērtē to braukšanas ātrums un jāpārliecinās par drošību.***

Savukārt, CSN 18.punktā un 18.4.apakšpunktā norādīts, ka ***gājējam ir aizliegts iziet uz brauktuves, nepārliecinoties par to, vai netuvojas transportlīdzekļi, aiz stāvoša transportlīdzekļa vai cita šķēršļa, kas ierobežo redzamību.***

[2] Bez tam, video ierakstā ir redzams, ka situācijā ar motociklista vadītāju, policijas operatīvais transportlīdzeklis neuzsāk pakaļdzīšanos par vizuāli būtiskāku pārkāpumu, kur redzams, ka gājējs šķērsojis jau brauktuves 2 (divas) joslas un atrodas ielas vidū, un gandrīz noticis uzbraukums gājējam. Tādejādi, uzskata, ka Atbildētājs neievēro arī vienlīdzības principu.

Saskaņā ar LR Augstākās tiesas 06.11.2015. Administratīvo lietu departamenta sprieduma lietā nr. SKA-482/2015, tēzi: *ievērojot tiesiskās vienlīdzības principu un tiesības uz taisnīgu tiesu, tiesai būtu jāpieliek pūles, lai līdzīgi gadījumi (vai, vēl jo vairāk, identiski gadījumi) tiktu izlemti līdzīgi, jo procesa dalībniekiem ir tiesības sagaidīt un paļauties, ka tie tiesā saņems vienādu taisnību visos līdzīgos gadījumos.*

Saskaņā ar LR Augstākās tiesas 15.06.2006. Senāta Administratīvo lietu departamenta lēmuma lietā nr. SKA-353/2006 tēzi: *Vienlīdzības princips paredz, ka, pastāvot vienādiem faktiskajiem un tiesiskajiem lietas apstākļiem, iestāde un tiesa pieņem vienādus lēmumus. Tādējādi, lai varētu runāt par vienlīdzības principa pārkāpumu, vispirms jākonstatē, ka salīdzināmajās situācijās pastāv vienādi (analogi) tiesiskie un faktiskie apstākļi.*

[3] CSN 145.punktā noteikts, ka *transportlīdzekļa vadītājam, tuvojoties neregulējamai gājēju pārejai, jāsamazina braukšanas ātrums vai jāaptur transportlīdzeklis pirms gājēju pārejas, lai dotu ceļu gājējiem, kas šķērso brauktuvi pa gājēju pāreju vai iziet uz tās, kā arī velosipēdu vadītājiem, kas šķērso brauktuvi pa gājēju pāreju vai izbrauc uz tās, ja tie varētu tikt traucēti vai apdraudēti.*

/pers. A/ samazināja braukšanas ātrumu un šķērsoja neregulējamu gājēju pāreju Kalpaka bulvārī, kas ir 4 (četru) braukšanas joslu platumā pa labo malējo braukšanas joslu, tādejādi, nekādā veidā neapdraudot gājēju, kurš savukārt, pārkāpjot CSN noteikumu 15.punktu, 18.punktu, 18.4.apakšpunktu, nepārliecinoties par drošību un nenovērtējot transportlīdzekļu braukšanas ātrumu, iznāca uz neregulējamas gājēju pārejas ielas kreisā malējā joslā.

[4] Par prettiesiskiem un nepamatotiem uzskatāmi Lēmuma 3., 4.lapā norādītie apgalvojumi par /pers. A/ sākotnējo piekrišanu pārkāpumam, par ko liecinot viņa paraksts uz Protokola. Parakstīja Protokolu, jo tika iepazīstināts ar to, apzinoties, ka minētajam nelabvēlīgajam administratīvajam aktam nepiekrīt un to pārsūdzēs Latvijas Republikas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, ko arī attiecīgajā termiņā izdarīja. Sastādot Protokolu, tikai iepazīstināts ar

pieņemto lēmumu, piemēroto sodu un lēmuma pārsūdzības iespējām, par ko arī parakstījās.

Ņemot vērā teikto, vadoties no Administratīvā procesa likuma 184.panta, Latvijas APK 288.panta pirmās daļas, **lūdz** tiesu pilnībā atcelt Lēmumu un izbeigt lietu.

Lēmumā norādīts, ka 2016.gada 27.jūlijā Jaunākā inspektore sastādīja /pers. A/ Protokolu par CSN 145.punkta prasību neievērošanu, proti, par to, ka viņš 2016.gada 27.jūlijā, plkst. 10.02, Rīgā, vadīja Transportlīdzekli pa Kalpaka bulvāri no Antonijas ielas puses Elizabetes ielas virzienā un nedeva ceļu gājējam pirms gājēju pārejas, kas aprīkota ar ceļa zīmēm Nr.535, Nr.536 "Gājēju pāreja" un ceļa horizontālo apzīmējumu Nr.931.

Protokolam pievienots videoieraksts.

Pārkāpums fiksēts videoierakstā. Apskatoties videoierakstu redzams, ka tas sākas 2016.gada 27.jūlijā, plkst. 10.00.02. Ir gaišais diennakts laiks. Dienesta transportlīdzeklis atrodas kustībā un apstājas uz ietves ceļa labajā pusē. Videoieraksta kamera tiek pagriezta tā, lai tās redzeslokā atrastos uz taisna ceļa posma uzstādīta gājēju pāreja, kas apzīmēta ar norādījuma zīmi Nr.535 un horizontālo apzīmējumu Nr.931. Plkst. 10.02.42 no ceļa otras puses uz gājēju pārejas uziet sieviete. 10.02.44 bez bremzēšanas pazīmēm, vizuāli redzamā lielā ātrumā, gājēju pāreju šķērso sarkanas krāsas transportlīdzeklis ar plafonu uz jumta. Dienesta transportlīdzeklis uzsāk sekošanu. Plkst. 10.02.47 tiek ieslēgts speciālais gaismas signāls. Pēc labā pagrieziena manevra, plkst. 10.02.50 tiek ieslēgts arī speciālais skaņas signāls. Tiek panākts sarkanas krāsas Transportlīdzeklis. Videoieraksts beidzas plkst. 10.03.20.

Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta Latvijas APK 149.$^{13}$panta pirmajā daļā - par ceļa nedošanu gājējiem vai transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem ir priekšroka, uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam no 7 līdz 30 *euro,* bet cita transportlīdzekļa vadītājam — no 15 līdz 70 *euro*.

Pārkāpuma fiksēšanas vietā saskaņā ar Latvijas APK 149.$^{13}$panta pirmo daļu un Latvijas APK 33.panta pirmās daļas 1.punktu daļu, Jaunākā inspektore piemēroja /pers. A/ naudas sodu 15 *euro* apmērā.

Ar administratīvā pārkāpuma protokolu un pieņemto lēmumu lietā Nr. PF 813566 /pers. A/ iepazinās un to parakstīja. Rakstiskus paskaidrojumus vai iebildumus nesniedza.

2016.gada 3.augustā VP RRP KPP reģistrētajā iesniegumā /pers. A/ norāda, ka 2016.gada 27.jūlijā, plkst. 10.11, vadot Transportlīdzekli pa Kalpaka bulvāri, no Kr.Valdemāra ielas puses P.Brieža ielas virzienā, tika apturēts un sastādīts Protokols par pārkāpumu, kuru uzskata, ka nav izdarījis. Policijas darbinieku uzrādītajā videoierakstā ir redzams, ka gājēji pārkāpa CSN prasības, jo gājējiem pirms brauktuves šķērsošanas, vietā, kur ir gājēju pāreja, kura netiek regulēta ar luksoforu, jānovērtē attālums līdz transportlīdzekļiem, kas tuvojas, kā arī to braukšanas ātrums un jāpārliecinās par drošību. Gājējiem aizliegts atrasties uz brauktuves, nepārliecinoties, ka netuvojas transportlīdzekļi aiz stāvoša transportlīdzekļa vai cita šķēršļa, kas ierobežo redzamību. Videoierakstā ir skaidri redzams, ka sieviete iziet no parka un nepaskatoties ne uz vienu pusi uziet uz pārejas un tad /pers. A/ transportlīdzeklis pārbrauc gājēju pāreju. Ņemot vērā, ka gājēju pāreja ir uz ceļa ar divām braukšanas joslām katrā virzienā un no pirmā ir "aptuveni 20 metri ..." un ņemot vērā braukšanas ātrumu, neuzskata, ka būtu veicis pārkāpumu. Apstāties pirms gājēju pārejas dotajā vietā ir aizliegts, jo CSN paredz, ka vadītājam ir aizliegts iebraukt krustojumā vai brauktuvju krustošanās vietā, ja izveidojas sastrēgums, kas transportlīdzekļa vadītājam var piespiest apturēt transportlīdzekli krustojumā vai brauktuvju krustošanās vietā un traucēt citiem transportlīdzekļiem braukt. Ņemot vērā minēto, lūdz izvērtēt policijas darbinieka tiesisko pamatu personu saukt pie atbildības par pārkāpumu, kas nav veikts. Demonstrējot videoierakstu redzams, ka tieši tajā vietā tiek veikts pārkāpums, ko veic motociklists, kurš netika administratīvi sodīts un policijas darbinieks uz tādu /pers. A/ norādījumu neatbildēja.

CSN 145.punkts nosaka, ka transportlīdzekļa vadītājam, tuvojoties neregulējamai gājēju pārejai, jāsamazina braukšanas ātrums vai jāaptur transportlīdzeklis pirms gājēju pārejas, lai dotu ceļu gājējiem, kas šķērso brauktuvi pa gājēju pāreju vai iziet uz tās, kā arī velosipēdu vadītājiem, kas šķērso brauktuvi pa gājēju pāreju vai izbrauc uz tās, ja tie varētu tikt traucēti vai apdraudēti.

Lietā nepastāv strīds par to, ka /pers. A/ 2016.gada 27.jūlijā, plkst. 10.02, Rīgā, vadīja Transportlīdzekli pa Kalpaka bulvāri no Antonijas ielas puses Elizabetes ielas virzienā un šķērsoja gājēju pāreju, kas aprīkota ar ceļa zīmēm Nr.535, Nr.536 "Gājēju pāreja" un ceļa horizontālo apzīmējumu Nr.931.

Lietā ir strīds par to, vai /pers. A/ pamatoti saukts pie administratīvās atbildības.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.pantu, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Latvijas APK 243.$^{1}$pantā noteiks, ka ir šādi pierādīšanas līdzekļi: 1) pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; 2) personu liecības; 3) eksperta atzinums; 4) kompetentās institūcijas atzinums; 5) dokuments, kas satur ziņas par faktiem rakstveidā vai citā formā; 6) elektroniskie pierādījumi; 7) procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; 8) lietiskie pierādījumi.

Par pierādīšanas līdzekļiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols, personas paskaidrojumi, liecinieku liecības, sastādītie ziņojumi, citi dokumenti, kā arī braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces mērījumi.

/pers. A/ lietā pierādīšanas līdzekļi ir Protokols, /pers. A/ iesniegums un pārkāpuma videoieraksts.

Latvijas APK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Izvērtējot lietā esošos pierādīšanas līdzekļus kopsakarā, VP RRP KPP nonāk pie secinājuma, ka /pers. A/ darbībās konstatētā administratīvā pārkāpuma izdarīšana ir pilnībā pierādīta. Minētais VP RRP KPP secinājums ir pamatots ar turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

Protokolā nostiprināts, ka konkrētais transportlīdzeklis nav devis ceļu gājējam, kas atradās uz gājēju pārejas.

No lietas materiāliem redzams, ka /pers. A/ ir parakstījis Protokolu, bet nav sniedzis rakstiskus iebildumus vai paskaidrojumu. Turklāt policijas darbinieks norādījis vainu mīkstinošu apstākli, kas saskaņā ar Latvijas APK 33.panta pirmās daļas 1.punktu nosaka, ka atbildību par administratīvo pārkāpumu mīkstina apstāklis, ja vainīgais vaļsirdīgi nožēlojis izdarīto, no kā var secināt, ka persona savu vainu ir atzinusi.

Kā norādījusi Latvijas Republikas Administratīvā apgabaltiesa savā 2009.gada 15.decembra spriedumā (lieta Nr.A42499107), ja persona patiešām nav vainīga, tad tā ir ieinteresēta uzreiz tūlīt pēc pārkāpuma sniegt patieso lietas apstākļu izklāstu sīkā paskaidrojumā. Sniegt paskaidrojumus ir personas tiesības, ja viņa tās neizmanto, tad vēlāk vairs nevar atsaukties uz saviem pirmajiem paskaidrojumiem. Vislielākā ticamība ir dodama tieši pirmajiem paskaidrojumiem, kamēr personai vēl nav bijis laika izdomāt sev

izdevīgāku versiju.

VP RRP KPP nesaskata loģisku pamatojumu tam, ka policijas darbinieks būtu motivēts apturēt /pers. A/ vadīto transportlīdzekli, kurš nav pārkāpis CSN prasības.

VP RRP KPP ņem vērā to, ka lietā nav konstatēti apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieka objektivitāti, kā arī apstākļi, kas liecinātu, ka policijas darbinieks ir tieši vai netieši ieinteresēts lietas iznākumā personīgu motīvu dēļ vai ir kļūdījies attiecībā uz viņa izklāstītajiem faktiem.

Turklāt iesniedzēja pārkāpuma faktu uzskatāmi apliecina lietā esošais videoieraksts, no kura redzams, ka /pers. A/ vadītais transportlīdzeklis šķērso gājēju pāreju brīdī, kad uz gājēju pārejas esošā sieviete jau ir tikusi gājēju pārejās pusceļā.

Saskaņā ar Latvijas APK 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Likumdevējs par Latvijas APK 149.[13]panta pirmajā daļā kvalificējamu pārkāpumu noteicis naudas sodu no 15 līdz 70 *euro*. Ņemot vērā, ka policijas darbinieks konstatējis atbildību mīkstinošu apstākli, par izdarīto pārkāpumu /pers. A/ tika piemērots iespējamais, minimālākais naudas sods 15 *euro* apmērā, kas ņemot vērā lietas apstākļus ir pamatots un samērīgs.

Lietā nav neviena objektīva, likumīga un pamatota iemesla, lai atceltu /pers. A/ piemēroto sodu. Iesniegumā norādītais nav par pamatu pieņemtā lēmuma atcelšanai.

Ņemot vērā minēto, saskaņā ar Latvijas APK 243., 243.[1], 244., 287.panta pirmās daļas 1.punktu, nolēma Jaunākās inspektores 2016.gada 27.jūlijā pieņemto lēmumu lietā Nr.PF 813566 atstāt negrozītu.

**Motīvu daļa**

Izvērtējot lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka sūdzība ir noraidāma.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[6] panta devīto daļu, izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā, tiesai cita starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums; vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā; vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu; vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību; kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Latvijas APK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Latvijas APK 243.panta pirmā daļa paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izspriešanā.

Latvijas APK 243.panta piektā daļa paredz, kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. No minētā panta astotās daļas izriet, ka iegūtie fakti vai ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.[1] pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Latvijas APK 243.panta ceturtā daļa noteic, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

Administratīvā pārkāpuma protokols /pers. A/ sastādīts par Latvijas APK 149.[13]panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, norādot, ka ir pārkāpts CSN 145.punkts.

Sūdzībā /pers. A/ nenoliedz, ka vadīja Transportlīdzekli Protokolā norādītajā laikā un vietā. Sūdzību /pers. A/ argumentē ar to, ka no videoieraksta nav izsecināms viņa vadītā transportlīdzekļa braukšanas ātrums, kā tas norādīts Lēmumā, gājēja uzsākot šķērsot pāreju nav novērtējusi transportlīdzekļa braukšanas ātrumu un nav pārliecinājusies par drošību, video ierakstā ir redzams motociklists, kurš /pers. A/ ieskatā ir veicis būtiskāku pārkāpumu, /pers. A/ paraksts Protokolā neliecina, ka viņš piekritis Protokolā norādītajam.

Latvijas APK 149.[13]panta pirmajā daļā noteikts, ka par ceļa nedošanu gājējiem, kas šķērso brauktuvi pa gājēju pāreju, vai neredzīgiem gājējiem, kas rāda signālu ar baltu spieķi, vai gājējiem, kuri iet uz tajā pašā braukšanas virzienā apzīmētā pieturā (ceļa vidū) apturētu tramvaju vai nāk no tā, — uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam no septiņiem līdz trīsdesmit *euro*, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — no piecpadsmit līdz septiņdesmit *euro*.

CSN 2.16.apakšpunktā noteikts, ka gājēju pāreja ir brauktuves daļa, kas apzīmēta ar 535. un 536. ceļa zīmi un (vai) 931. ceļa apzīmējumu un paredzēta gājēju pāriešanai pāri brauktuvei.

CSN 145.punktā noteikts, ka transportlīdzekļa vadītājam, tuvojoties neregulējamai gājēju pārejai, jāsamazina braukšanas ātrums vai jāaptur transportlīdzeklis pirms gājēju pārejas, lai dotu ceļu gājējiem, kas šķērso brauktuvi pa gājēju pāreju vai iziet uz tās, kā arī velosipēdu vadītājiem, kas šķērso brauktuvi pa gājēju pāreju vai izbrauc uz tās, ja tie varētu tikt traucēti vai apdraudēti.

Vērtējot videoierakstā redzamo, kas ir atspoguļots arī Lēmumā, tiesa pievienojas Lēmumā izdarītajiem vizuālajiem secinājumiem, ka kad plkst.10.02.42 no ceļa otras puses uz gājēju pārejas uziet sieviete, plkst. 10.02.44 bez bremzēšanas pazīmēm, vizuāli redzamā lielā ātrumā, gājēju pāreju šķērso sarkanas krāsas transportlīdzeklis ar plafonu uz jumta.

Vērtējot sūdzībā norādīto, ka /pers. A/ ieskatā, gājēja pati šķērsoja pāreju nenovērtējot transportlīdzekļa braukšanas ātrumu un nav pārliecinājusies par drošību, video ierakstā redzamo motociklistu, kurš /pers. A/ ieskatā ir veicis būtiskāku pārkāpumu, tiesa secina, ka minētie apstākļi neatbrīvo /pers. A/ no CSN prasību ievērošanas vadot transportlīdzekli un neatbrīvo no administratīvās atbildības par izdarīto administratīvo pārkāpumu. Katra persona ir atbildīga par savām darbībām.

Vērtējot sūdzībā norādīto, ka /pers. A/ paraksts Protokolā neliecina, ka viņš ir piekritis Protokolā norādītajam pārkāpumam, tiesa uzskata, ka minētajam apstāklim nav būtiskas nozīmes, tā kā /pers. A/ vainu apliecina lietā esošie rakstveida pierādījumi, tas ir, policijas amatpersonas Protokolā fiksētais un videoierakstā redzamais.

Vērtējot pārējos sūdzībā norādītos argumentus, tiesa uzskata, ka katru no tiem nav nepieciešams detalizēti argumentēt šajā nolēmumā, jo tiesas ieskatā, tie nav uzskatāmi par tik nozīmīgiem, kas varētu ietekmēt pieņemamo nolēmumu. Tiesu praksē minētais arguments tiek pamatots atsaucoties arī uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām. Kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (sk., piem., 61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā „Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90)). Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā

uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu) (*skat., piemēram, Rīgas apgabaltiesas 2014.gada 19.septembra spriedumu lietā Nr.130058313, 2014.gada 29.septembra spriedumu lietā Nr.133064413*).

Latvijas APK 289.[13] panta trešā daļa nosaka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa pievienojas Lēmumā ietvertajai motivācijai un uzskata, ka Lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams.

Piemērojot sodu, jāvadās no Latvijas APK 32. panta pirmajā un otrajā daļā noteiktā, proti, sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Administratīvais sods par minētā pārkāpuma izdarīšanu /pers. A/ uzlikts 15 *euro*, kas atbilst Latvijas APK 149.[13]panta pirmajā daļā noteiktajai sankcijai. Tiesas ieskatā noteiktais sods ir pārkāpumam atbilstošs, samērīgs un atstājams spēkā.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka Lēmums, ar kuru /pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības, ir likumīgs un pamatots un tā atcelšanai nav iemeslu.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Latvijas APK 149.[13]panta pirmo daļu, 243. – 244., 288., 289.[6], 289.[12], 289.[13] pantu tiesa

**nosprieda**

**atstāt negrozītu** Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2016.gada 31.augusta lēmumu Nr./numurs/, bet /pers. A/ sūdzību **noraidīt.**

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas tiesas kancelejā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā. Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā **2017.gada 9.maijā**.

Tiesnese I.Millere